

Vogeltrip Portugal van 09 t/m 18 April '18

Maandag 09-04. Deze maandag startten we, Sjaak en ik, met een 10-daagse vogeltrip naar de Algarve. Ik ben er al een aantal keren geweest en ken er intussen aardig de weg. De Algarve is een zeer afwisselend gebied met aan de kust veel zoutpannen en wat verder landinwaarts beginnen beboste heuvels met zelfs een soort steppengebied bij Castro Verde waar Grote en Kleine Trap voorkomen. Net na twaalfen spoorden we naar Schiphol waar we redelijk snel door de bagage drop-off en de security kwamen. On-line inchecken heeft zo z'n voordelen. Na de koffie en wat rondhangen vertrokken we mooi op tijd en rond 18.20h landden we op het vliegveld van Faro. Portugal heeft West-Europese tijd dus de klokken moesten 1 uur teruggezet worden. Met een shuttlebus zijn we daarna naar ons hotel in Monte Gordo gebracht en onderweg konden we al de eerste vogels noteren te weten: Ooievaars, Turkse Tortels, Huismussen, Boerenzwaluwen, Stadsduiven, Geelpootmeeuwen en Merels. Nadat we ons een beetje hadden geïnstalleerd zijn we het dorpje ingelopen om ergens een warme maaltijd te scoren. Uiteindelijk kwamen we terecht bij een restaurantje waar we eerst maar eens een glaasje op de behouden aankomst namen. Daarna bestelden we ieder een pizza en die was groot en van redelijke kwaliteit. We lieten er elk een stuk van liggen want het was iets te veel van het goede. Met een afsluitende kop prima koffie waren we daarna met z'n tweetjes ca 30 euro kwijt. Zeer redelijk. Op weg naar huis konden we daarna nog genieten van "gierende" Gierzwaluwen die door de straten vlogen. Dat kunnen hier trouwens Vale en gewone Gierzwaluwen zijn. Het verschil is in vlucht moeilijk te zien. Het weer bij dit alles was aan de frisse kant. Een vest en windjack waren niet overbodig maar dat hadden we thuis al ingeschat want de weersvoorspellingen voor Portugal lieten niet veel goeds verwachten. Uiteindelijk bleken die aardig reëel want we hebben ettelijke slechte dagen gehad maar dat komt later nog aan bod. Nu eerst maar eens lekker slapen. Truste.

Dinsdag 10-04 hoefden we er niet heel vroeg uit want de supermarkt ging pas om 8.00h open en het autoverhuurbedrijf deed z'n deuren pas om 9.00h van het slot. Was trouwens even schrikken bij het openen van de gordijnen: regen. Helaas zal dit niet de enige keer zijn dat we "nat" opstaan. Na wat boodschapjes en het ontbijt hebben we voor de komende 8 dagen een auto gehuurd. Onze Fiat Panda zal ons zonder problemen door het zuiden van Portugal vervoeren bleek later en het autootje zou ook van onschatbare waarde blijken te zijn vanwege de schuilmogelijkheid die het ons bood tijdens pittige buien. Op dat moment verkeerden we echter ten aanzien van het komende belabberde weer nog in zalige onwetendheid. We zijn die ochtend eerst naar de pier gereden die bij de monding van de grensrivier Guadiana een heel eind in zee steekt. We zagen er Kleine Mantels, Dwergsterns,

Geelpootmeeuwen en Aalscholvers. Vanwege de aanhoudende regen zijn we er weggegaan om naar een vogelgebied bij Castro Marim te verhuizen. Aldaar bleef het met bakken uit de lucht komen dus zijn we het genoemde stadje ingegaan om troost te zoeken bij een lekkere kop koffie met een flink stuk gebak. Voor de kosten hoef je het niet te laten: we mochten met z'n tweetjes € 4,10 aftikken. Toen de hoosbui overging in gewone regen zijn we teruggegaan naar het vogelgebied en we vonden er een beschutte plek waar we droog konden vogelen. We konden er nog een aardig lijstje bij elkaar harken: Eurokanarie, Graszanger, Wilde Eenden, Slob-, Tafel-, Berg-, Kroon- en Krak-eenden, Boerenzwaluwen, 1 Roodstuitzwaluw, Koereigers, Kluten, Roodborsttapuiten, 2 Tureluurs, 1 Blauwe Reiger, 20 Lepelaars, 15 Flamingo's, Ooievaar, 1 Wulp en alom aanwezige Steltkluten. Langs de toegangsweg hadden we eerder al Kuif- en Veldleeuweriken, Zwarte Spreeuwen en Eksters. Toen het bijna droog was zijn we naar een heuveltje in het gebied gegaan waarvandaan je een goed uitzicht hebt over zoutpannen. We vonden er meer van het reeds genoemde en bovendien Kleine Zwartkop en Grauwe Gors. Snel daarna moesten we weer ons heil zoeken in ons trouwe Pandaatje vanwege plensbuien en we besloten nog maar eens naar de pier te gaan omdat je die met de auto een heel eind kunt oprijden zodat we droog aan "zeetrek" konden doen. We zagen er 2 Scholeksters, Drieteenstrandlopers, Kuifleeuwerik en een Kort-

teenleeuwerik. Dit beestje kwam vlak bij onze auto fourageren en hij viel op door z'n afmetingen, egaal witte borst/buik zonder streping en z'n korte stevige snavel. Leuke soort. Daarna hielden we het voor gezien en zijn we teruggedreden naar Monte Gordo. Onderweg nog wat Huiszwaluwen en vanaf de boulevard zagen we nog een duikende adulte Jan van Gent. Thuisgekomen zochten we ons heil in een lekker glaasje Vinho Verde en na het schrijven van m'n dagverslag zijn we op zoek gegaan naar

een Chinees restaurant. Mijn krokant geroosterde Eend in pittige saus met mihoen was overheerlijk. Gecombineerd met een glas rode wijn en een goeie kop koffie ter afsluiting bleek dit ruim voldoende om de vergerende dag toch positief te kunnen afsluiten.

Woensdag 11-04 zijn we na het ontbijt naar het golfgebied van Quinto do Lago gegaan. Dat ligt op ca 65 km vanaf onze tijdelijke basis en het is een bijzondere plek omdat een wadvlakte er abrupt overgaat in hellingen met pijnbomen. Als je er 360 graden om je heen draait kun je er alle steltlopers maar ook Hop en Kleine Zwartkoppen zien.

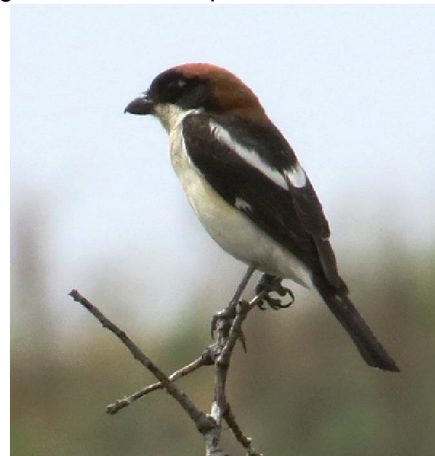
Bij aankomst was het redelijk weer en op het wad zagen we Zilverplevieren, Kleine Zilverreigers, Steenlopers, Bonte Strandlopers, Bontbekplevieren en een roepende Regenwulp. Aan de "landkant" zagen we 2 Blauwe Eksters. Op zeker moment gingen alle kleine pietjes op de wieden en de oorzaak bleek een jagende Boomvalk te zijn. Weer wat later kwam een Grote Stern rustig voorlangs vliegen. Opvallend was het grote aantal Strandplevieren. Die zijn hier gelukkig nog niet zeldzaam. Verder lopend zagen we nog veel meer

Zilverplevieren, Drieteentjes en de reeds eerder genoemde soorten. De lijst werd verder uitgebreid met Visdieven en een Groenpootruiter. Aangekomen bij het golfterrein wat z'n naam leent aan het gebied zagen we in een meertje Dodaarzen, ca 20 Purperkoeten, eenzelfde aantal Krooneenden, Krak- en Tafeleenden, 1 Fuut, Cetti's Zangers, 1 Zwarte Ibis, Waterhoentjes en Meerkoeten. Het rietbosje in het midden van het meertje wat onderdak bood aan Woudaapjes bleek verdwenen en ook van de Woudaapjes zelf geen spoor. Ik vond nog wel een buidelnest van een Zwartkopwever maar van de bouwer/bewoner eveneens geen spoor te bekennen. Toen ik me een stukje op het golfterrein waagde om wat plaatjes te schieten van grazende Purperkoeten hoorde ik vanuit een pijnboom meerdere keren de roep van een Draaihals. Het beestje zelf kregen we ondanks een zoekactie helaas niet te zien. Bij het terugwandelen naar onze auto kregen we nog 2 Hoppen, 2 Kleine Zilveren en een aantal Blauwe Eksters te zien.

Vervolgens zijn we naar een gebied gegaan wat grenst aan het vliegveld van Faro. Er liggen daar uitgestrekte salines maar door groot onderhoud stonden die kurkdroog dus er was weinig te zien. We moesten het doen met ca 30 Kleine Strandlopers, 2 Futen, 1 Purperreiger, 3-Teentjes, Flamingo's, Kleine Zilveren, Ooievaars, Graszanger die vlakbij kwam zingen en kortstondig een Dwergarend. Wat later gingen er 2 thermieken. Een Duitse vogelgids die we er spraken had er die morgen nog een Visarend en een Grijze Wouw gezien. Beide vogels waren voor ons niet weggelegd helaas.

Toen we daarna een bos indoken om te proberen wat bospietjes te scoren kwamen we niet verder dan wat Putters, een Blauwe Ekster en 4 overvliegende Bijeneters. Vanaf een heuveltje hadden we zicht op een moerasgebiedje en daar zagen we een jagende ♂ Bruine Kiek. Omdat we het gebied naar onze smaak wel zo'n beetje hadden uitgemolken zijn we daarna nog eens naar het gebied gereden waar we de dag ervoor min of meer waren weggeregend. We zagen er Hop, Graszanger, Roodkopklauwier, 5 Koereigers, 85 Flamingo's, ca 60 Kluten, Groenpootruiter, Tureluurs en Lepelaars. Op weg naar het gebied hadden we nog een Zwarte Wouw die laag voorlangs vloog. Eenmaal thuis was het vaste ritueel: borrelen met nootjes, verslagje schrijven en op zoek gaan naar iets lekkers. Voor mij werd dat die avond een flinke moot Zalm met frietjes en een oversized pizza voor Sjaak. We gaan niet met honger naar bed.

Donderdag 12-04 begon dramatisch. Nat in de overtreffende trap. We moesten toch wat dus zijn we na het ontbijt richting Olhao gereden waar een klein natuurgebiedje ligt waar ook nog Kameleons voorkomen. Het is een warmteminnende soort dus de kans dat we die deze dag te zien zouden krijgen was nihil. Net aangekomen begon het allengs harder te regenen maar we vonden gelukkig een droog onderkomen in een graanmolen die werd aangedreven door de getijdestromen. We hebben er bijna 2 uur opgesloten gezeten. Op zeker moment werd het puur noodweer. Windkracht 8 of daaromtrent en geselende regen die over het aangrenzende wad aan kwam zetten. Toch konden we vanuit ons droge onderkomen in eerste instantie nog wat bijvogelen. De Bontbek-, Zilver-, en Strandplevieren fourageerden "voor de deur" getuige dit plaatje. Toen het ergste voorbij was hebben we ons rondje hervat en onze timing was zodanig dat we een droge vogelhut vonden op het moment dat de hemelsluizen weer flink geopend werden. Vanuit die hut hadden we zicht op een natte slikvlakte die bezocht werd door alle mogelijke steltlopers. Op dat moment was het vloed en het uitzicht op deze hoogwatervluchtplaats zorgde ervoor dat we ons niet hoefden te vervelen tijdens ons schuiluurtje. We zagen massa's Bonte Strandlopers, 20 Grutto's, Rosse Grutto's nog helemaal in winterkleed, Steenlopers, Kanoeten, Kluten, Zilverplevieren, Tureluurs, Groenpoten, Flamingo's

Kleine Strandlopers, Wulpen en Regenwulpen, Bontbek- en Strandplevieren en veel Steltkluten. Bij dit weer verliezen zelfs de Flamingo's hun schitterende kleuren, getuige het bijgaande plaatje. Verder in dit gebiedje Kleine Zwartkoppen, 1 Blauwe Reiger, Graszangers, Blauwe Eksters, Groenlingen, Eurokanaries en Kuifleeuweriken. Het was een aardige troost voor al het doorstane natte ongemak. In een volgende hut die uitzag op een meertje zagen we nog 15 nestelende Kleine Zilvers, Dodaarzen en Tafeleenden. Toen het regenen overging in miezeren hebben we ons rondje afgemaakt en zijn daarna eerst maar eens op de koffie gegaan. Hierdoor weer een beetje bijgekomen hebben we daarna nog het Forte do Rato bezocht. Dit oude vestingwerk ligt in een duinlandschap bij Tavira en de kans om er Tapuiten te zien is groot. Die natte dag dus niet en we moesten het doen met welgeteld 1 Kneutje: een mooie man in prachtkleed. In de salines ervoor zagen we nog veel Krombekstrandlopers, Tureluurs en Groenpoten. Het weer knapte daarna wat op en we hebben ons geluk daarna nog beproefd in Cabanas. Hier waren de Eurokanaries goed vertegenwoordigd en verder zagen we zingende Vinken en enkele Hoppen. We vonden daarna dat we lang genoeg op jacht waren geweest en zijn op huis aan gereden waar de borrel ons liefdevol opwachtte. Ondanks het aanvankelijk slechte weer hadden we er toch een redelijk vo-

grijke dag aan overgehouden. We hebben ons daarna bij de Chinees weer laten verwennen en mijn keuze van een mix van geroosterde Eend/ Varkensfilet met Mihoen was weer tongstrelend. Kopje koffie toe en vergeten is de natte dag. Morgen Beter?

grijke dag aan overgehouden. We hebben ons daarna bij de Chinees weer laten verwennen en mijn keuze van een mix van geroosterde Eend/ Varkensfilet met Mihoen was weer tongstrelend. Kopje koffie toe en vergeten is de natte dag. Morgen Beter?

Vrijdag 13-04 begon bewolkt na een natte nacht maar de weersvoorspellingen zagen er wat gunstiger uit. Alles beter dan de natte dag ervoor waarbij de temperatuur de 11 graden nauwelijks overschreed! Na het ontbijt nog maar eens de pier geprobeerd maar door de afluende wind viel daar niks te zien. Dan maar naar het natuurgebied bij Castro Marim. Hier hadden we een Zwarte Ruiter die ge-

willig voor ons poseerde, 3 Oeverlopers, 2 bruine vorm Koekoeken die samen opvlogen en een Buizerd als nieuwe soorten. Vanwege de vele regen van de afgelopen dagen stonden veel velden blank en dat bleek een eldorado voor Steltkluten. We hebben er ontzettend veel gezien. Rond koeien

scharrelden Koereigers rond maar ook ca 20 Gele Kwiken. gewone en Iberische. Verder overvliegende Bijeneters, zingende Eurokanaries, Torenvalk en Hoppen. Aangekomen in een gebiedje waar ik andere jaren altijd een Klapekster had zagen we een jagende Slangenarend. Ondanks ons gedegen speurwerk vonden we de Klapekster in eerste instantie niet.

Die werd ons echter even later door een Engels echtpaar op een presenteerblaadje aangereikt. Zij stonden er net wat gunstiger voor en zagen de vogel op een afstand op een draad zitten. Later kwam hij wat dichterbij in een boom zitten. We hoorden er ook een Raaf en wat later liet de vogel zich ook zien. Ik heb

ook nog moeite gedaan om een Griel of wat te scoren maar dat lukte die dag niet. Van oudsher zitten die vogels in een citrusaanplant waarvan de bodem lekker stenig is. Het recept is simpel: je gaat gewoon wat paadjes langslopen en vroeg of laat loop je er dan wel een of meerdere tegen het vogellijf. Die keer dus niet. Die houden we noch tegoed. We zijn vervolgens naar een gebiedje gegaan waar salines en een meanderende slenk meestal goed zijn voor veel vogels. Het grenst aan een boomgaard en daar huist weer een andere vogelbevolking. We zagen er 2 Steenuiltjes onder een boom op een autoband zitten en er

scharrelden wat Rode Patrijzen rond. We hoorden een Grasmus en zagen een overvliegende Purperreiger. In de salines stonden alleen veel Flamingo's. Het pad waarover we liepen was zo modderig en slecht begaanbaar

dat we met grote kleiklumpen aan onze schoenen al snel weer naar onze auto glibberden. Was nog een hele tour om ons schoeisel weer een beetje kleiloos te krijgen. Daarna nog maar eens naar het natuurgebied gegaan wat grenst aan de Guadiana. Hier hadden we onze 2e Zuidelijke Klapekster, een fraai Kneumannetje, overvliegende Bijeneters, ♀ Bruine Kiek, Flamingo's, ca 60 Bontjes, Lepelaars en Oeverloper. De talrijke Steltkluten benoem ik maar niet meer. Je zag ze werkelijk overal. We liepen er ook onze Engelse vrienden tegen het lijf en zij tipten ons over een Kuifkoekoek. Op de aangegeven plek hebben we gezocht maar ook dit beestje moesten we nog even in de wacht zetten. Omdat het tegen zessen liep hebben we er daarna een punt achter gezet. Daarna boodschapje gedaan, geborreld, verslagje bijgewerkt en op naar een restaurantje. Dat werd een Nepalees. Als voorgerecht had ik Pakora's van lamsvlees. Het vlees zit in een krokant gebakken deeglaagje en het geheel was overheerlijk. Als hoofdgerecht nam ik lamsvlees met veel knoflook en uien. Hopelijk krijgt m'n kamergenoot er niet te veel last van! Zeer voldaan, althans wat betreft het eten, konden we deze dag afsluiten. De volgende dag staat de Westkaap op het programma. Daarvoor moet het weer goed zijn en de voorspellingen wezen daar ook op. We gaan het zien.

Zaterdag 14-04 stonden we er om 6.00h naast want het is een flink stuk rijden naar het westelijkste puntje van Portugal. Het weer pakte inderdaad prima uit dus onze verwachtingen waren hooggespannen. De laatste keer dat ik er was hadden we een hele trits leuke soorten dus we hoopten op een herhaling en een flinke uitbreiding van onze vogellijst. Ik kan er kort over zijn. Het was er doodstil. We scoorden 2 Kuifaalscholvers, 1 Stormmeeuw en enkele Zwarte Roodstaarten als nieuwe soorten en verder zagen we veel Roodborsttapui-

ten, Geelpootmeeuwen, 1 Slangenarend, Torenavalken, Grauwe Gorzen en wat Boerenzwaluwen. Wat verder landinwaarts hadden we Groenlingen, Vinken, Putters, Bijeneters en een Dwergarend. Van Kleine Trappen, Alpenkraaien en Alpengierzwaluwen die de keer daarvoor ruim voorhanden waren, geen spoor. Wat we ook zochten, de velden en de lucht bleven leeg. Iets ontgoocheld gingen we

rond vieren de thuisreis aan. Op weg naar huis maakten we nog even een omweggetje naar Forte do Rato maar ook nu bleken er geen Tapuiten te zitten. Wel 5 Regenwulpen, wat Kneutjes en deze Kleine Zwartkop die op de vestingmuren z'n liedje zong. We hadden uiteindelijk bijna 400 km gereden voor 3 nieuwe soorten. Gauw vergeten deze dag. Na de borrel besloten we onze honger te stillen bij een pizzatentje. Was ook al geen succes. Wederom: gauw vergeten. Sommige dagen zit het gewoon niet mee.

Zondag 15-04 was het bewolkt maar in ieder geval droog en de voorspellingen waren gunstig dus op naar de vlaktes van Castro Verde. Dit vlakke droge

gebied ligt ca 100 km landinwaarts maar het vereist wel goed weer om de vele vogels die er mogelijk te zien zijn, ook inderdaad in de kijker te krijgen. Op weg er naar toe stopten we regelmatig bij bruggetjes over beken e.d. om te kijken of we onze vogellijst konden aanvullen. Dat kon inderdaad met Rotszwaluw, Winterkoning en Nachtegaal. Daarna getankt in Castro Verde waarna we op zoek gingen naar een weggetje dat het gebied in voert. Een groot deel van het gebied is nl trappen-reservaat en afgesloten voor publiek. Een baltsend mannetje Kleine Trap beet het spits af en hij liet zich fraai zien. We zouden er die dag nog 3 kunnen bijschrijven. Vliegend, baltsend en roepend. Deze laatste, waarschijnlijk een vrouwtje, maakte dicht bij waar we stonden, haar aanwezigheid kenbaar vanuit het hoge gras. Verder zagen we Raven, veel Kalendar- en Kuifleeuweriken, 10-tallen Kleine Torenavalken, 5 Grauwe Kieken, Zwarte Kraaien en we stonden vaak midden tussen de roepende Kwartels. Vanaf een heuveltje aan de rand van het reservaat zagen we in eerste instantie zo'n 10

Grote Trappen, sommigen baltsend maar op zeker moment ging het hele spul de lucht in en we turfden toen 2 groepen van in totaal zo'n 60 vogels. Indrukwekkend. De afstand was redelijk groot dus de foto hierboven is meer een sfeerplaatje. Vanaf deze plek hadden we ook weer Grauwe en Bruine

Kieken, Dwergarend, Raven en Kalanders. Op zeker moment kreeg ik een grote rover in m'n kijker en het bleek al gauw om een Monniksgier te gaan. Het enorme beest landde in het veld voor ons en bleef daar vervolgens uren alleen maar staan. Een plaatje zat er door de afstand niet in. Het weer bij dit alles was niet wat er voorspeld was. Het bleef bewolkt en af en toe miezerde het licht. De verwachte grote aantallen rovers bleven dus helaas uit. Van een Duitser die even langskwam hoorden we dat er achter het dorpje Salto een uitzichtpunt

was dat garant stond voor veel Trappen. Inpakken dus en naar Salto. Het begon al goed met onze eerste Kuifkoekoek maar daarna was de koek schoon op want om in het gebied te komen moesten we door een voorde rijden en daar stond door de voorafgaande hoosbuien ca

75 cm water en dat kon ons Pandaatje niet aan. Dan maar aan de koffie in Salto en daarna zijn we rustig op huis aangekachel. Onderweg stopten we nog meerdere keren en daarbij zagen we nog een jagende Rode Wouw. De Grauwe Kieken, Kalanders en Kwartels vermeld ik maar niet meer. Ze zijn alom aanwezig. We ontdekten ook nog een ♂ Kleine Trap en daar dichtbij hoorden we een ♀ uit het hoge gras roepen. Tegen vijven vonden we het welletjes en een goed uur later konden we aan de bor-

rel, onderwijl de balans opmakend van deze dag. Die was niet heel slecht maar we hadden geen enkele Vale Gier gezien en dat was me nog nooit overkomen in die streek. We troostten onszelf wat later bij een Chinees restaurant. Ik ging weer voor de krokante Eend met mihoen. Maar goed dat ie niet bij mij om de hoek zit want ik zou een zeer vaste klant worden.

Maandag 16-04 kwam het beloofde betere weer zich dan eindelijk aandienen. We besloten om nogmaals naar het trappengebied te rijden en dat deden we op Sjaaks voorstel, deels via secundaire weggetjes. Dat was een goed plan want onderweg hadden we 4 nieuwe soorten te weten:

Wielewaal, Kuifmees, Koolmees en Fitis. Het mi-gelde er van de Steenpatrijzen en het lukte om er aardige plaatjes van te maken. Dat was voor het eerst want het zijn zeer schuwe vogels. Voor de lol ook nog maar eens een uitsnede van de kop, Wat een prachtig getekende vogels. Aangekomen in het trappengebied heb-ben we allerlei weg-getjes en uitzichtspunten geprobeerd maar ondanks het mooie weer, (we moesten zelfs de zonnebrandcreme

aanspreken) viel de vogelooft tegen. Enkele 10-tallen Grote Trappen, Grauwe Kieken, Rode en Zwarte Wouwen, Dwergarenden, 1 Buizerd en weer heel veel Kleine Torenvalken. Die broeden in kolonieverband in een schuurtje wat midden in het trappengebied staat. Ik kreeg ook weer een Gier in beeld. Het beest bleef op grote afstand maar voor 99% was ik zeker van Vale Gier. We hebben ons geluk nogmaals beproefd in Salto. Dat begon slecht want de koffietent was dicht. Helemaal voor niks was de rit er naar toe echter niet want voor het dorp zagen we Spaanse Mussen en in het dorp kon ik aardige plaatjes maken van Bijeneters. Die waren hier aan mensen

gewend zodat ze veel beter benaderbaar waren. Oordeel zelf. Ik heb het trouwens nog niet gehad over de enorme aantallen Ooievaars die in dit gebied verblijven. Er zijn stukken weg waar in elke boom een nest zit, vaak van kolossale omvang. Hoe die grote aantallen aan voldoende voedsel komen is me een raadsel. Het beestje hieronder had zijn nest op een soort van lage rotszuil. Vanaf een hoogte er-naast keek je voor de verandering eens in het nest. Terwijl we al

aanstalten maakten om naar huis te gaan kwam er nog een Nederlandse vogelaar opdagen. Hij kwam nog even flink wat zout in onze emotionele wonden strooien want hij had die middag op amper vier kilometer afstand een flinke groep Vale Gieren met enkele Monniksgieren gezien en een Spaanse Keizerarend had het aan de stok gekregen met een Steenarend. Ach ja, het kan niet altijd feest zijn. Soms heb je gewoon je dag niet. Of je week, zoals wij blijkbaar. Gelukkig is daar bij thuiskomst dan het glaasje wijn voor mij en het biertje voor Sjaak wat ons er van weerhoudt om ons onder de trein te werpen. Deze avond gingen we voor de warme hap nog maar eens op de Nepalese tour. In een gesprekje met de ober vertelde ik dat ik jarenlang een weesjongen in Nepal financieel had geadopteerd. Hij woont in Pokkhara. Laat die man nou ook uit die stad komen. Hij vertelde het een en ander over het heersende kastensysteem. Er zijn 36 kasten en hij was een Gurung. Mijn "zoon" is een Shresta en dat was hoger in de ranking en dat straalde blijkbaar ook een beetje op mij af. Rare jongens die Nepalezen maar ze kunnen wel goed koken. We hadden een compleet menu van soep, hoofdgerecht, wijn/bier en koffie toe voor 25 eurootjes inclusief fooi. 12,50 Euro voor een uitstekende maaltijd. Te geef. Dat is dan weer een kusje op onze pijnlijke vogelgemisplek.

Dinsdag 17-04 was al weer de laatste vogeldag en het weer was zoals we het de afgelopen

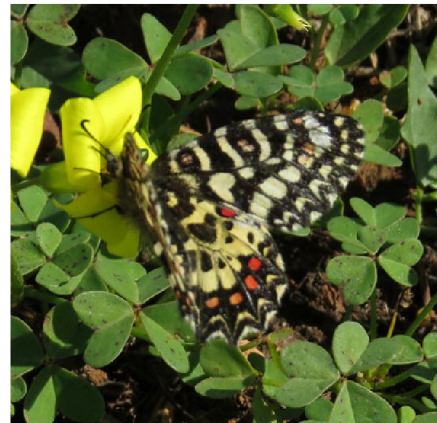
dagen gewild hadden: schitterend. We startten de dag met een bezoek aan het postkantoor om onze snelwegschuld te voldoen. Portugal kent enkele tolwegen en als je die berijdt wordt je middels een sensorsysteem boven de snelweg aangeslagen voor tol. 48 Uur nadat je een tolweg hebt bereiden kun je het verschuldigde bedrag voldoen op een postkantoor. De rest van de dag hebben we doorgebracht in de omgeving. Bij Castro Marim zagen we zo'n 100 Kleine Strandlopers "stuntvliegen". Ze deden wat betreft coördinatie niks onder voor Spreeuwen. Verder hier 1 Kanoet winterkleed, Bontjes, Steenlopers en Strandplevieren. Even verder zagen we ca 120 Flamingo's, Lepelaars en in een plasje 4 Krooneenden. Vervolgens hebben we een bezoek gebracht aan een gebiedje waar we de laatste keer waren weggeglubberd. De zon van de afgelopen dagen had het pad beloofbaar gemaakt en we konden er zodoende weer nieuwe soorten scoren. We zagen er onze eerste Kokmeeuwen en een overvliegende Vorkstaartplevier. Verder hoorden we er een Grote Bonte Specht en een Tijftjaf en we zagen 2 Steenuiltjes en 1 Dwergarend. In een olijfboomgaard graasden schapen die vergezeld werden door een hele groep Koereigers. Toen we te dichtbij kwamen ging het spul op de wieden en

streek neer op een dijkje. Ik vond het wel een plaatje waard. Ik kon er ook een plaatje maken van een van de weinige vlinders die we er hebben gezien. Hans moest met de determinatie komen want in mijn vlinderboek was ie niet te vinden. Spaanse Pijpbloemvlin-
 der dus. De Steenuiltjes waren ook nog aanwezig en de bijgaande foto is bagger maar ik vond 'm toch de moeite waard omdat je niet iedere dag Steenuiltjes op een autoband ziet.

Daarna vonden we het tijd voor een kopje koffie waarna we nog maar eens een poging waagden om Grielen te scoren dus op naar de al eerder beschreven citrusaanplant. Sjaak ging als eerste de boomgaard in en ik bleef op een hoger punt uitkijken. Soms ziet degene op afstand de vogels wél als ze opvliegen en

degene die ze opstoot niet, maar niet in dit geval. Sjaak kwam op zeker moment triomfantelijk de aanplant uit: hij had er twee zien opvliegen maar aangezien ze laag wegvlogen kreeg ik ze niet te zien. Dus de rollen maar omgedraaid. Vrij snel nadat ik een ander deel was ingedoken zag ik er eentje opvliegen vanaf een zijpaadje. Missie geslaagd. Terwijl ik weg was zag Sjaak nog een 3e Griel. Die stond te drinken uit een drinkplas voor varkens en werd door Sjaak opgeschrikt. Die schrok zelf ook en dus ging de kans op een wereldplaat van een drinkende Griel verloren helaas. Op weg er naar toe hadden we ook al een kans op een wereldplaat vergooid. In een plasje langs de weg waren 2 Raven een Muis of i.d. aan het soppen ter voorbereiding op consumptie waarschijnlijk. Toen ik even ervoor stopte en voorzichtig m'n raampje omlaag schoof om een plaatje te maken gingen ze op de wieden. Als laatste nieuwe soort kan ik nog een Grote Zilverreiger toevoegen die we die middag zagen opvliegen uit een plas. Daarna vonden we het welletjes en zijn op huis aan gegaan. Aldaar kwam ik er achter dat ik m'n krukje had laten staan bij het grielenterreintje dus huppakee, maar weer in ons trouwe Pandaatje gestapt om het ding op te halen. Gelukkig was het niet ver weg en gelukkig stond het ding er nog. Het leuke was dat ik daarbij m'n 2e Griel van die dag zag. Al bij al kwamen we uit op 122 soorten en dat is niet eens zo slecht in aanmerking genomen dat Portugal een intens koud en nat voorjaar heeft gekend. Portugezen die we spraken hadden het over het natste en koudste voorjaar sinds mensenheugenis en daar hebben wij flink wat van meegekregen! Deze laatste volle dag hebben we de auto weer onbeschadigd maar onder de blubber afgeleverd en het totaal aan kilometers zat

dicht bij de 1000. De leuke vogelgebieden liggen soms ver uit elkaar dus dat vreet kilometers. Al met al hebben we toch een goeie vogelvakantie gehad ondanks het weer en de soms magere aantallen vogels. Voor de borrel en het verslag hebben we eerst maar alvast onze koffers gepakt want de volgende dag zal het vroeg dag zijn. Daarna een laatste keer naar de Chinees en ook deze keer was het genieten geblazen. Dat wordt afkicken.

Woensdag 18-04 ging de wekker om 4.30h af. Een uur later stonden we in de hal van ons hotel en daar bleek de chauffeur al 10 minuten op ons te hebben gewacht. Wel een erg vroege vogel want wij waren 10 minuten te vroeg. Op vliegveld Faro duurde het even voor we konden inchecken. De security-afhandeling verliep vlotjes en toen waren we toe aan koffie. Het was duidelijk dat we weer terug waren in de beschaving want de koffieprijs steeg met 300% vergeleken met wat wij de afgelopen dagen voor een zwart bakkie moesten neertellen. Rond 8.20h stegen we op en 3 uur later (4 uur vanwege het tijdsverschil) landden we op Schiphol. Het weer was prachtig. In de trein naar huis waren we weer even getuige van de uitwassen van onze beschaving. 2 Getinte jongelui deden hun uiterste best om de conductrice gek te maken door hun weigering hun vervoerbewijs te laten zien. De dame bleef uiterst kalm en riep versterking op via de portofoon. In Weesp bleven de deuren gesloten tot de versterking blijkbaar was gearriveerd. Wij konden meteen overstappen richting Naarden-Bussum en aldaar werden we opgewacht door de buurman van Sjaak die ons netjes thuis afleverde. Weer een leuke vogelreis ten einde. Sjaak, en jij bedankt voor je prettige gezelschap.

En om nog even na te genieten nog maar wat kleurige herinneringen aan onze vogeltrip.

